

položimo tudi mi Slovenci na njih grob cvetko v izraz hvaležnosti.

Revolucija l. 1848 pa je za nas Slovence važna ne samo ker smo postali deležni vseh njenih političnih pridobitev kakor vsi drugi narodi, nego tudi v narodnostnom oziru. Kako revno je bilo do l. 1848. vse naše narodno življenje. Bleiweis je bil šele začel ledino orati, toda posebnih uspehov še ni bil mogel doseči. „Novice“ so bile tedaj jedini slovenski list, so bile duševno središče vsega naroda. Leto 1848. je to takorekoč čez noč povsem premenilo, Dobili smo celo vrsto listov, literarna in znanstvena delavnost se je začela razvijati, društva so nastajala v vseh večjih slovenskih krajih, tlake oproščene kmeta je prešinil duh narodne zavednosti in dobili smo svoj politični program, kateri živi še danes v vseh naših srcih in čigar prva določba glasi: Slovincem — zjedinjeno Slovenijo.

Revolucija nas je potisnila za polstoletja najprej in če smo v tej dobi napredovali v vseh ozirih ter si kolikor toliko zagotovili pogoje narodnemu življenju, je to zasluga tiste dobe, katere petdesetletnica praznujemo letos.

Revolucija l. 1848. ni odpravila vsega, kar je bilo v državi gnilega, a če se spominjamo tistih, katerih kri je tekla na dunajskem tlaku za srečo avstrijskih narodov, navdaja nas tudi želja, naj bi naša staroslavna monarhija, kateri smo v neomajeni zvestobi in ljubezni udani, vender že spoznala, da je zadnji čas, ustvariti si trdne fundamente in organično uredbo. Času primerne institucije in duh popolne pravičnosti ter spoštovanja vseh narodov in stanov to pomladi habsburško državo in pomore njej in njenim narodom do nove sreče.

Politični pregled.

Ministerstvo in stranke. — Razmerje mej novo vlado in parlamentarnimi strankami še vedno ni ustanovljeno, največ, ker še nihče ne pozna vladnega programa. A približno se ve že danes, kako se bodo stranke grupirale. Stranke desnice, to so vsi slovanski poslanci, nemški konservativci in češki veleposestniki ter Rumuni, bodo novo ministerstvo brezpogojno podpirali. Desnica je faktično vladna stranka, četudi morda nima na vlado nič upliva. V odločni opoziciji proti vladi stali bodo samo nemški nacijonali in socijalni demokratje. Italijani bodo zopet lavirali, nemškoliberalni veleposestniki pa še sami ne vedo, katero stališče zavzemo. Thun je njih voditelja Bärnreitherja vzel v ministerstvo, hoteč jih s tem odcepiti od drugih nemških strank in jih priklopiti desnici. Jeden del veleposestnikov je s tem zadovoljen, drugi pa se odločno ustavlja. Konec bo, ali izstopi Bärnreither iz ministerstva, ali pa se veleposestniki razcepijo.

Predsedstvo poslanske zbornice. — Bivši predsednik Abrahamowicz se je prostovoljno odpovedal zopetni kandidaturi in postane član gospodske zbornice. Desnica je postavila kandidatom za predsedniško mesto nemškega klerikalca dr. Fuchsa, kateri je ponudbo tudi sprejel. Kdo postane I. podpredsednik in kdo II., se ni določeno. Desnica je ponudila jedno mesto manjšini, katera pa dela razne sitnosti. Mej kandidati se imenuje tudi dr. Ferjančič.

— **Dvajseto ministerstvo v Avstriji** je sedanja ministerstvo Thunovo. Od leta 1848. sem so se vrstila ta mi-

nisterstva tako-le: Ministerstvo Kolovrat od 5. aprila 1848. do 18. junija 1848, Doblhoff do 11. oktobra 1848, Schwarzenberg do 11. aprila 1852., Buol do 21. avgusta 1859., Rechberg do 4. februarja 1861., Nadv. Reiner do 26. junija 1865., Belcredi do 7. februarja 1867., Beust do 27. junija 1867, Auersperg do 24. septembra 1868., Potocki do 4. februarja 1871., Hohenwart do 30. oktobra 1871., Holzgethan do 25. novembra 1871, Auersperg do 15. februarja 1879, Stremayr do 12. avgusta 1879., Taaffe do 11. novembra 1893., Windisch-Grätz do 19. junija 1895., Kielmansegg do 29. septembra 1895, Badeni do 28. novembra 1897., Gautsch do 5. marcija 1898. Najkrajša so bila ministerstva: Kolovrat 3 mesece, 13 dni; Doblhoff 2 mesece, 23 dni; Beust 4 mesece; Hohenwart 8 mesecev 24 dni; Holzgethan 26 dni; Stremayr 6 mesecev; Kielmansegg 3 mesece, 10 dni in Gautsch 3 mesece 5 dni. Najdlje se je držal Taaffe, in sicer 14 let in 3 mesecev.

Hrvatska. — Dež zbor je bil te dni zaključen, a koj po zaključenju je doživela madjaronska vlada veliko presenečenje. Papež je imenoval kanonika dr. Voršaka, zvestega prijatelja škofa Strossmayerja, pomožnim škofom, ne da bi bila ogerska oziroma hrvatska vlada o tem kaj vedela. To imenovanje je Madjare in Madjarone silno razdražilo, poglavitno seveda za tegadelj. ker je dokaz papeževe nezaupnosti proti madjarški vladi.

† **Milutin Garašanin.** — V Parizu je umrl tamošnji diplomatiški zastopnik Srbije, Milutin Garašanin. Garašanin je kakor večkratni minister usodno uplival na novejo zgodovine Srbije. Neprijetno je metati za kom kamenje v grob, ali dolžnost spoštovanja do zgodovinske resnice zahteva, da beležimo tu, da je imel pokojni Garašanin na svoji vesti tudi nesrečni bratomorni boj med Srbijo in Bolgarsko. Tedanji žalostni dogodki so še v živem spominu Srbije je pahnila ta grda vojna kraj propada in izgubljena bi bila, da ni posegel vmes tedanji zastopnik Avstrije v Belemgradu, g. Khevenhüller ter zaustavil Bolgare na zmagonosnem prodiranju njihovem. Te dni so prenesli mrtvo truplo na kolodvor v Parizu, ter je prepeljali v Beligrad.

Italija. — Veliki dredientist, vodja republikanske stranke italijanski, Felice Cavalotti je bil te dni v Rimu v dvoboju ubit.

Rusija. — Ruski car je nakazal iz državne blagajne 80 milijonov rubljev za napravo novih vojnih ladij. Ruska vlada je pač spoznala, da mora kmalu priti do odločitve v Aziji in za to se pripravlja za vsak slnčaj.

Zjedinjene države so že dolgo časa iskale povoda, da se polaste Kube. Zdaj so ga našli. V nekem kubanskem pristanu se je pristopila ameriška vojna ladja „Maine“. Američani se zdaj pripravljajo za vojsko. Parlament je v ta namen je dovolil 50 milijonov dolarjev in najbrž bode Španjolska že v nekaterih tednih spoznala, da je Kuba zanj izgubljena.

Kitaj. — Posojilo kitajske države, katero sta prevzeli Nemčija in Angleška, je naposled vender perfektno postalo. Kitajski s tem pač ni nič pomagano. Nemčija in Angleška dobita sicer nekaj upliva na Kitajsko vlado, toda Rusija, Francija in Japonska so že na delu, da se za to odškodujejo. Rusija hoče vzeti Port Artur „v najem“. Japonska Vajhjavaj, Francija pa neki pristan na jugu, povrh pa zahteva Rusija dovoljenja, graditi železnico skozi Mandžarijo in uboga Kitajska ne ve kako naj si pomaga.